

РЕШЕНИЕ

№ 702

гр. Благоевград, 14.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Илина В. Георгиева
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело № 20221210201994 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от В. С. А., в качеството му на управител на ЕТ„Оазис –А-Васил Ангелов”, с ЕИК със седалище и адрес на управление гр.Б., ул.”Д. Г.”№, и съдебен адрес гр.Б., ул.”Х. С.”№ против Електронен фиш за налагане на санкция за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия Г № 0046565 на ОДМВР - Благоевград, с който на жалбоподателя за административно нарушение по чл.483 ал.1 т.1 от Кодекса за застраховането (КЗ), на основание чл.638 ал.4, вр.чл.638, ал.1, т.2 във връзка с чл.461 т.1 от Кодекса за застраховането е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 2000.00 /две хиляди/ лева.

С жалбата се твърди, че електронния фиш е незаконосъобразен, издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Излагат се съображения, че в случая е неприложимо санкциониране за процесното нарушение с електронен фиш. Навеждат се доводи за допуснати процесуални нарушения при описание на нарушението. Иска се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалвания електронен фиш.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от надлежно упълномощен адвокат, който излага доводи за приложение на чл.28 от ЗАНН, като навежда твърдения за сключване на застраховка. Административнонаказващият орган и Районна прокуратура -Благоевград, редовно и своевременно призовани, не ангажират свой представител по делото и становище по жалбата.

Районният съд, след като съобрази доводите на жалбоподателя, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е депозирана от активно легитимирано за това лице и в срок, след връчване на фиша на жалбоподателя. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните аргументи:

С ангажираните по делото доказателства /гласни и писмени/ се установи, че на жалбоподателя е издаден електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство TFR 1-M№561. Във фиша е посочено също, че на 08.09.2022 г. в 15:34 часа в обл.Благоевград по път 106, км. 1 срещу магазин Метро в посока от с.З. д. към гр.Б. с лек автомобил "М. Ц 180 К.", с рег. № е установено извършено нарушение по Кодекса за застраховането, заснето с автоматизирано техническо средство/система TFR 1-M№561, като посоченият автомобил, собственост на дружеството-жалбоподател се управлява без да има сключена задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите. МПС било регистрирано на територията на РБ и не било спряно от движение. Във фиша е посочено също така, че собственик на автомобила е ЕТ"Оазис-Васил Ангелов", което е осъществило нарушение по чл.483 ал.1 т.1 от КЗ, за което на основание чл.638 ал.1 т.2във връзка с чл.461 т.1 от КЗ е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 2000.00 лева. Към електронния фиш е представен генериран от TFR 1-M№561 снимков материал с дата и час на заснемане 08.09.2022 г. в 15.34 часа, в който са посочени същите данни за дата и място на нарушението и параметри на ограничението и констатирана скорост на автомобил със система за видеоконтрол на пътя. В клипа, материализиран върху хартиен носител се вижда марката на заснетия автомобил и неговия регистрационен номер, като същият автоматично е разпознат, като автомобил с българска регистрация и съответния регистрационен номер, със съответната скорост на движение.

По делото е представено заверено копие на удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 от 24.02.2010 г., касаещо автоматичното техническо средство, с което е регистрирана скоростта на автомобила на жалбоподателя и същият е заснет, ведно с писмо рег.№3286p-12416/12.03.2020 на ГД „НП“, Приложени са справка за собственици на превозното средство, от която е видно, че процесния автомобил е собственост на жалбоподателя .

По делото е приложен протокол от проверката на система за контрол на скоростта на МПС, от който е видно, че е установено съответствие с одобрения тип. Също така е приложен и протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система /л.17/, от който е видно, че с TFR 1-M№561 измерването на 08.09.2022 г. е с начало 14.24 часа и край 15.34 часа, посоченото е и мястото на контрол, рег.№ на служебен автомобил

От приложената към делото разпечатка от масивите на „Гаранционен фонд“ се установява, че към инкриминираната дата автомобила е бил без активна застраховка „Гражданска отговорност“.

В хода на съдебното производство е разпитан и св.К., който чрез показанията си установява реда и начина за ангажиране на отговорност по този процесуален ред, както и своите действия в случая.

При така установената фактическа обстановка и на база ангажирания по делото доказателствен материал, съдът намира, че законосъобразно е ангажирана отговорността на жалбоподателя за нарушение по чл.483 ал.1 т.1 от КЗ.

Правното основание за издаване на процесния санкционен акт е чл.647 ал.3 от КЗ съгласно който „Когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата. Електронният фиш се изпраща на собственика на моторното превозно средство с препоръчано писмо с обратна разписка. Собственикът е длъжен в 14-дневен срок от получаването му да заплати глобата или имуществената санкция по чл.638 ал.4 и 6. Член 189, ал. 5 от Закона за движение по пътищата не се прилага“. От съдържанието на текста става ясно, че относно реда и условията за издаване на фиша препращането е към ЗДвП. Единствената специална уредба, която изключва приложното поле в специалния закон е с оглед последното изречение, доколкото реализираната по този ред отговорност е за нарушение, извършено от собственика - само той може да бъде субект на отговорността. В останалата част правилата на ЗДвП касаят и ЕФ, с който се санкционира нарушение от процесния вид. Затова формата и съдържанието му са изцяло съобразени с лимитативно определените с нормата на чл.189 ал.4 от ЗДвП реквизити и е издаден от компетентен орган по аргумент от чл.486 от КЗ, което се потвърждава и от показанията на св.К., който установява именно при каква процедура и по какъв начин е генериран процесният електронен фиш и същият е изпратен за връчване..

Видно от съдържанието на обжалваният електронен фиш, в него е посочено ясно мястото на твърдяното нарушение. Посочването в обстоятелствената част на фиша, че самото нарушение е констатирано с автоматизирано техническо средство/система, което е индивидуализирано със съответен номер, разгледано във взаимна връзка с представената по делото разпечатка обуславя извода, че в действителност заснетият автомобил, който е собственост на жалбоподателя е осъществил вмененото на последния административно нарушение по чл.483 ал.1 т.1 от КЗ, като същият е с

българска регистрация, не е спрян от движение и се е движил в съответния пътен участък без да има сключена задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите. За установяване на това нарушение е използвана автоматизирано техническо средство/система - мобилна система за видеоконтрол на пътя и отчитане на скорост на движещо се МПС, ведно със заснемане на това МПС при констатирано нарушение. Именно такава техническо средства е посочено във фиша и в придружаващият го снимков материал (клип), което видно от представеното удостоверение за одобрен тип, ведно с представеното писмо е валидно. Действително в същото е посочено, че е със срок на валидност до 24.02.2020 г. Съгласно чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията, обаче, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип, което се установява и от приложеното писмо от наказващия орган.

Предвид изложеното, съдът намира, че се доказва по безспорен и категоричен начин извършването на разглежданото административно нарушение по чл.483 ал.1 т.1 от КЗ от обективна страна от жалбоподателя, Съгласно чл.483 ал.1 т.1 от КС „Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор.“ Установи се, че автомобила е собственост на жалбоподателя и е регистриран в страната, като към момента на установяване на нарушението на 08.09.2022 г. в 15.34 часа се е движил на посоченото място и не е бил спрян от движение, но и собственика му не е бил сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ В тази насока са представените доказателства от Гаранционен фонд, както и приложения клип, поради което и възраженията, в обратна насока са неоснователни. Неоснователно е възражението на жалбоподателя за неспазена процедура за издаване на електронния фиш.

Разпоредбата на чл. 647, ал. 3 КЗ подкрепя правния извод за правилно ангажираната с ЕФ отговорност на собственика на МПС, независимо от вида на субекта /физическо или юридическо лице/. Съдържащата се в тази разпоредба изрична забрана за прилагане на разпоредбата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП при издаден ЕФ за нарушение по КЗ сочи, че законодателят при установяване субекта на нарушенията по чл. 638, ал. 4 и 6 от КЗ не отдава значение на фигурата на водача, управлявал МПС в конкретния момент, а определя като субект на това нарушение собственика на МПС. Именно определянето на собственика на МПС като субект на нарушенията по чл. 638,

ал. 4 и 6 от КЗ позволява тези нарушения да бъдат установени с АТСС. Докато извършителят на нарушението по чл. 638, ал. 3 КЗ, който не е собственик на управляваното от него МПС, би могъл да се установи не с АТСС, а чрез пряка проверка от контролните органи и съставяне на АУАН.Посочването в електронния фиш на разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ не представлява съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита , доколкото задължението за сключване на договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите съгласно цитираната разпоредба е на лицето, което притежава моторното превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение. По аргумент от нормата на чл. 647, ал. 3 от КЗ, възможността да се наложи санкция, чрез електронен фиш касае процесната хипотезата при която "с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност". Само в тази хипотеза се издава електронен фиш при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата в чл. 647 ал. 3 при условията на чл. 638, ал. 4 от КЗ, като в този случай собственика носи обективна отговорност за извършеното дори от друго лице нарушение, свързано с управлението на МПС, без задължителната застраховка.

Същото не може да бъде квалифицирано и като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Касае се за нарушение на формално извършване, при което за осъществяването му по дефиниция не е необходимо настъпването на определени противоправни последици. За да обяви неизпълнението на визираното задължение за административно нарушение, законодателят е осъзнал необходимостта да се защитят обществените отношения в тази сфера. При това положение, за да е налице маловажен случай, е необходимо да се установят други особени смекчаващи отговорността обстоятелства, които да определят конкретното деяние като отличаващо се с маловажност. Такива в случая не се установяват от съда, като такива не могат да бъдат определени и твърдените от процесуалния представител, че след дата на процесното нарушение е сключена застраховка, меродавно в случая е че към момента на установяване на движението на процесния автомобил същия е бил без застраховка..

Предвид изложеното съдът намира, че възраженията досежно неправилно ангажиране на отговорност са неоснователни и се опровергават от събраните по делото доказателства. Неоснователни са и доводите, че в случая е приложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

След като правилно е квалифицирал процесното административно нарушение по чл.483 ал.1 т.1 от КЗ, правилно административнонаказващият орган е приложил санкционната норма на чл.638 ал.1 т.2 във връзка с чл.461 т.1 от КЗ, като е наложил на жалбоподателя, законоустановеното по вид наказание „имуществена санкция“ в императивно установеният размер от 2000 лева.

Именно това наказание предвид императивно установеният му характер, съдът намира за правилно наложено и съобразно изискванията на чл.27 от ЗАНН. Настоящият състав на съда намира за необходимо да посочи, че не е допуснато нарушение при определяне на вида на административното наказание. Действително разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП сочи налагане на административно наказание "глоба". Съгласно чл. 83, ал. 1 от ЗАНН обаче в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Именно в чл. 638, ал. 1 от КЗ е предвидено на собственика на автомобила да се наложи глоба или имуществената санкция, според това дали е физическо или юридическо лице. Дори и факта, че в чл. 13 от ЗАНН не е предвидено, като административно наказание – "имуществена санкция", то е уредено с нормата на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, поради което "глоба" по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е приравнена на имуществена санкция в случаите, когато превозното средство е собственост на юридическо лице. От друга страна с разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от КЗ, изрично е предвидено налагане на наказание имуществена санкция.

Предвид изложеното и в тази част фишът е законосъобразен.

По изложените съображения съдът намира, че с обжалваният електронен фиш правилно е ангажирана отговорност на дружеството - жалбоподател, което като правна последица обуславя и неговото потвърждаване.

Мотивиран от горното и на основание чл.63 ал.9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на санкция за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия Г № 0046565 на ОДМВР - Благоевград, с който на ЕТ„Оазис –А-Васил Ангелов”, с ЕИК със седалище и адрес на управление гр.Б., ул.”Д. Г.”№, представлявано от В. А. за административно нарушение по чл.483 ал.1 т.1 от Кодекса за застраховането (КЗ), на основание чл.638, ал.4, вр. чл.638 ал.1 т.2 във връзка с чл.461 т.1 от Кодекса за застраховането е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 2000.00 /две хиляди/ лева.

Решението може да се обжалва пред Административен съд гр.Благоевград в 14- дневен срок от обявяването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____